

bl.a. ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private eller offentlige interesser, herunder bl.a. statens sikkerhed, den offentlige sikkerhed eller forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager, eller hvis der i øvrigt er grundlag for at gøre undtagelser fra indsigtsretten efter reglerne i offentlighedslovens § 2 samt §§ 7-11 og § 14. Der henvises til persondatalovens § 32, stk. 1 og 2.

Herudover følger det af persondatalovens § 32, stk. 5, at justitsministeren under visse betingelser kan træffe bestemmelse om, at der generelt gøres undtagelse fra retten til indsigt i oplysninger, der behandles af offentlige myndigheder på det strafferetlige område, for så vidt bestemmelsen i § 32, stk. 1, jf. § 30, må antages at medføre, at begæringer om ret til indsigt i almindelighed må afslås. Med hjemmel i denne bestemmelse er der fastsat nærmere regler om egenaces i bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister (med senere ændringer). Bekendtgørelsen indeholder i kapitel 3 (§§ 11-14) regler om registrerede personers adgang til oplysninger om sig selv.

Reglerne i persondatalovens kapitel 9 om indsigtsret finder som tidligere nævnt ikke anvendelse på behandlinger, der foretages for domstolene inden for det strafferetlige område, jf. lovens § 2, stk. 4, 1. pkt. Her gælder reglerne om aktindsigt i domme og kendelser samt andre dokumenter, der vedrører straffesager (i retsplejelovens §§ 41-41g).

Der er – som tidligere nævnt – endvidere i retsplejelovens §§ 729 a-729 d fastsat regler om sigtedes adgang til materiale, som er tilvejebragt af politiet i forbindelse med strafferetlig forfølgning.

Som nævnt ovenfor i pkt. 2.2.4.3. fastsætter rammeafgørelsens artikel 17, at en registreret person har ret til at modtage nærmere angivne oplysninger fra den dataansvarlige eller – alternativt – en bekræftelse fra den nationale tilsynsmyndighed på, at der er foretaget alle fornødne kontroller. Indsigtsretten kan begrænses i den nationale lovgivning, hvis en sådan begrænsning under hensyn til den pågældende persons legitime interesser er en nødvendig og proportionel foranstaltning af en række nærmere angivne grunde.

Særligt med hensyn til domstolene kan der rejses det spørgsmål, om den indsigtsret, som registrerede personer skal have efter rammeafgørelsens artikel 17, kan anses for dækket af de gældende regler på området. Det skyldes, at persondatalovens regler om egenaces ikke gælder for domstolene inden for det strafferetlige område, og at de regler i retsplejeloven om akt-

indsigt, som regulerer domstolenes forhold, ikke tager sigte på registrerede personers adgang til oplysninger af den i artikel 17 omhandlede karakter, men mere bredt vedrører spørgsmålet om aktindsigt i domme og kendelser samt dokumenter udarbejdet af domstolene som led i behandlingen af en straffesag (dvs. uafhængigt af, om der findes oplysninger i dokumenterne om den begærende selv).

Domstolene vil i praksis ikke være involveret i informationsudveksling med andre medlemsstaters myndigheder inden for det strafferetlige område, idet dette varetages af politi og anklagemyndighed. Det betyder, at domstolene ikke vil være i besiddelse af oplysninger omfattet af rammeafgørelsens artikel 17, uden at de pågældende oplysninger i samme omfang også vil foreligge hos politi og anklagemyndighed. Justitsministeriet finder derfor, at det vil være hensigtsmæssigt med en ordning, hvorefter kompetencen til at træffe afgørelse om indsigtbegæringer (inden for rammeafgørelsens anvendelsesområde) ligger hos vedkommende politidirektør.

I overensstemmelse hermed agter Justitsministeriet i den bekendtgørelse, som vil blive udstedt i henhold til den foreslåede nye § 72 a i persondataloven, at medtage en bestemmelse, hvorefter kompetencen til at behandle anmodninger om indsigt i personoplysninger, som hidrører fra andre medlemsstater, placeres hos vedkommende politidirektør (der vil skulle afgøre sådanne anmodninger på grundlag af de materielle regler i persondatalovens kapitel 9). Som en konsekvens heraf vil domstolene skulle henvisse eventuelle indsigtbegæringer (inden for rammeafgørelsens anvendelsesområde) til vedkommende politidirektør. Justitsministeriet vil i øvrigt – som nævnt ovenfor under pkt. 4.1.5 – tage endelig stilling til den nærmere gennemførelse af rammeafgørelsens artikel 17 i dansk ret i forbindelse med udformningen af den pågældende bekendtgørelse.

4.2.4.4. Som nævnt ovenfor i pkt. 3.2.1. finder bestemmelserne i bl.a. persondatalovens § 37 om den registreredes ret til berigtigelse, sletning eller blokering af oplysninger, der er urigtige mv., samt ret til underretning af tredjemand, som har modtaget oplysninger, der er berigtiget mv., ikke anvendelse på behandlinger, der foretages for henholdsvis domstolene og politi og anklagemyndighed inden for det strafferetlige område, jf. herved persondatalovens § 2, stk. 4.

Efter rammeafgørelsens artikel 18 har den registrerede ret til at forvente, at den dataansvarlige myndighed overholder sine forpligtelser i henhold til rammeafgørelsens bestemmelser om berigtigelse, sletning og blokering (eller at der eventuelt sker »referenceangi-